

Reexaminarea va privi în special aspectul dacă, precum actele vizate la articolul 277 TFUE, numirea unui judecător poate face obiectul unui control de legalitate incident sau dacă un astfel de control de legalitate incident este – din principiu sau după trecerea unei anumite perioade – exclus sau limitat la anumite tipuri de neregularități în scopul de a asigura stabilitatea juridică și puterea de lucru judecat.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Austria) la 23 august 2018 –
FN și alții**

(Cauza C-546/18)

(2018/C 427/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Recurenți: FN, GM, Adler Real Estate AG, HL, Petrus Advisers LLP

Autoritatea pârâtă: Übernahmekommission

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 4 și 17 din Directiva 2004/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind ofertele publice de cumpărare⁽¹⁾ – interpretate în lumina principiului efectivității din dreptul Uniunii – se opun unei interpretări conform căreia unei decizii definitive a autorității de control adoptate în temeiul articolului 4 din Directiva 2004/25/CE, prin care a fost constatată încălcarea de către o persoană a dispozițiilor legislative naționale adoptate în cadrul transunerii Directivei 2004/25/CE, nu îi este recunoscut, în cadrul unei proceduri administrative derulate ulterior de această autoritate de control împotriva acestei persoane, efectul obligatoriu, astfel acestei persoane fiindu-i din nou disponibile toate mijloacele de apărare și de probă de fapt și de drept pentru a contesta încălcarea dreptului constatată deja în decizia definitivă?
- 2) Articolele 4 și 17 din Directiva 2004/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind ofertele publice de cumpărare – interpretate în lumina principiului efectivității din dreptul Uniunii – se opun unei interpretări conform căreia unei decizii definitive a autorității de control adoptate în temeiul articolului 4 din Directiva 2004/25/CE, prin care a fost constatată încălcarea de către o persoană juridică a dispozițiilor legislative naționale adoptate în cadrul transunerii Directivei 2004/25/CE, nu îi este recunoscut, în cadrul unei proceduri administrative derulate ulterior de această autoritate de control împotriva reprezentantului autorizat al acestei persoane juridice, efectul obligatoriu, astfel acestei persoane (reprezentantului) fiindu-i din nou disponibile toate mijloacele de apărare și de probă de fapt și de drept pentru a contesta încălcarea dreptului constatată deja în decizia definitivă?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 1:

Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene se opune unei practici naționale în temeiul căreia unei decizii definitive a autorității de control adoptate în temeiul articolului 4 din Directiva 2004/25/CE, prin care a fost constatată încălcarea de către o persoană a dispozițiilor legislative naționale adoptate în cadrul transunerii Directivei 2004/25/CE, îi este recunoscut, în cadrul unei proceduri administrative derulate ulterior de această autoritate de control împotriva acestei persoane, efectul obligatoriu, astfel încât acestei persoane îi este interzis să conteste, prin invocarea unor motive de drept și de fapt, încălcarea dreptului deja constatată în decizia definitivă?

4) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 2:

Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene se opune unei practici naționale în temeiul căreia unei decizii definitive a autorității de control adoptate în temeiul articolului 4 din Directiva 2004/25/CE, prin care a fost constatată încălcarea de către o persoană a dispozițiilor legislative naționale adoptate în cadrul transpunerii Directivei 2004/25/CE, îi este recunoscut, în cadrul unei proceduri administrative derulate ulterior de această autoritate de control împotriva reprezentantului autorizat al acestei persoane juridice, efectul obligatoriu, astfel încât acestei persoane (reprezentantului) îi este interzis să conteste, prin invocarea unor motive de drept și de fapt, încălcarea dreptului deja constatată în decizia definitivă?

(¹) JO 2004, L 142, p. 12, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 44.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sofiyski rayonen sad (Bulgaria) la 30 august 2018 – K.H.K/
B.A.C., E.E.K.**

(Cauza C-555/18)

(2018/C 427/20)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Sofiyski rayonen sad

Părțile din procedura principală

Solicitant: K.H.K.

Debitori: B.A.C., E.E.K.

Întrebările preliminare

- 1) În conformitate cu articolul 410 din Grazhdanski protsesualen kodeks (Codul de procedură civilă, denumit în continuare „GPK”), o somație de plată referitoare la o creanță pecuniară care nu a dobândit autoritate de lucru judecat este un act autentic în sensul articolului 4 punctul 10 din Regulamentul (UE) nr. 655/2014 (¹) al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014?
- 2) În cazul în care, potrivit articolului 410 din GPK, somația de plată nu este un act autentic, este necesar ca, în afara procedurii prevăzute la articolul 410 din GPK, să se inițieze, la cerere, o procedură separată în conformitate cu articolul 5 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 655/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014?
- 3) În cazul în care somația de plată în sensul articolului 410 din GPK este un act autentic, instanța are obligația să se pronunțe în termenul prevăzut la articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 655/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 atunci când o dispoziție națională prevede suspendarea termenelor pe perioada vacanței judecătorești?

(¹) Regulamentul (UE) nr. 655/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unei proceduri pentru ordonanța asigurătoare europeană de indisponibilizare a conturilor bancare în vederea facilitării recuperării transfrontaliere a datoriilor în materie civilă și comercială (JO L 189, p. 59).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 7 septembrie 2018 –
Coty Germany GmbH/Amazon Services Europe și alții**

(Cauza C-567/18)

(2018/C 427/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof